

■ Ἀπὸ τὸ Συναξάρι τοῦ Ἁγίου Λέοντος Κατάνης (20 Β')

Μέσα στὴν φωτιὰ τῆς κρίσεως* «Μία γνήσια μορφή Ἱερῆς Ἐξέτασης»

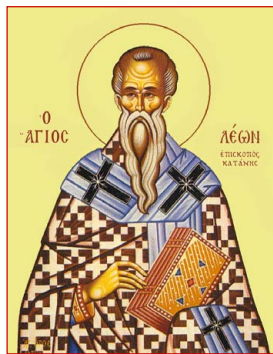
«**Ὁ Ἅγιος Λέων** ἦταν Ἐπίσκοπος Κατάνης στὴν Σικελία (886 μ.Χ.), ὅπου ὑπάρχει τὸ γνωστὸ ἠφαιστειο τῆς Αἴτνας.

Στὴν περιοχή δροῦσε ὁ μάγος Ἡλιόδωρος, ὁ ὁποῖος ἐνοχλοῦσε ιδιαίτερα τοὺς Χριστιανούς καὶ τὴν Ἐκκλησία.

Ὁ Λέων συνέλαβε μὲ τὰ ἴδια του τὰ χέρια τὸν μάγο, τὸν ἔδεσε μὲ τὸ πετραχήλι του καὶ τὸν ἔσυρε στὴν πλατεία τῆς πόλεως, ὅπου ἔδωσε ἐντολὴ νὰ ἀνάψουν φωτιὰ.

Ὁ Ἅγιος φανέρωσε στὸ συγκεντρωμένο πλῆθος τὴν παραφροσύνη τῆς μαγείας πρῶτα μὲ λόγια καὶ ἔπειτα μὲ τὸν ἐξῆς θεαματικὸ τρόπο:

• **Πήδηξε** μέσα στὴν φωτιὰ μαζί μὲ τὸν μάγο καὶ ἔμεινε μέσα στὶς φλόγες, ὥσπου ἡ φωτιὰ ἔσβησε. **Τότε** ὁ κόσμος εἶδε τὸ θαῦμα. **Ὁ μὲν** μάγος εἶχε καεῖ τελείως, ὁ δὲ Ἐπίσκοπος ὄχι μόνο ἦταν ζωντανός, ἀλλὰ ἡ φωτιὰ δὲν εἶχε πειράξει οὔτε αὐτὰ ἀκόμα τὰ ἱερὰ ἄμφιά του» (Συναξάρι 20 Φεβρουαρίου).

* * *

Μία γνήσια μορφή Ἱερῆς Ἐξέτασης. **Ὡς** γνωστόν, ἡ Μεσαιωνικὴ μορφή τῆς Ἱερῆς Ἐξέτασης ἦταν μονόπλευρη. **Οἱ** Δυτικοὶ «Χριστιανοὶ» ἔκαιγαν στὴν φωτιὰ τοὺς αἰρετικούς καὶ τοὺς μάγους. **Οἱ** μάγοι μέσα στὴν φωτιὰ καὶ οἱ «Χριστιανοὶ» ἔξω ἀπὸ τὴν φωτιὰ. **Οἱ** μάγοι θύματα καὶ οἱ «Χριστιανοὶ» θύτες.

Αὐτή ἡ μέθοδος καταδικάστηκε ἀπὸ τὴν πανανθρώπινη χριστιανικὴ συνείδηση. **Ὁ**τιδήποτε κι ἂν εἶναι ἡ φρονεῖ ὁ ἄλλος δὲν μπορεῖς νὰ τὸν ρίχνεις στὴν φωτιά «ἐν ὀνόματι τοῦ Χριστοῦ». **Ὁ** Χριστὸς κατεδίκασε τὴν ἐκδίκηση καὶ ἀπαγόρευσε τὴν καύση τοῦ ἀντιπάλου (Λουκ. θ' 54).

Ὁ Pascal περιέγραψε ὡς ἐξῆς τὴν διαφορὰ ἀνάμεσα στὸν Μωάμεθ καὶ τὸν Χριστό: **«Ὁ Μωάμεθ σφάζει τὸν ἄλλο, διότι εἶναι ἄπιστος (=μὴ Μουσουλμᾶνος), ἐνῶ ὁ Χριστὸς σφαγιάζεται ὁ ἴδιος ὑπὲρ τοῦ ἁμαρτωλοῦ».**

* * *

Ὁ Ἅγιος Ἐπίσκοπος Λέων ἔδωσε μιὰ πρωτότυπη χριστιανικὴ λύση στὸ πρόβλημα τῆς Μαγείας: **«Καὶ οἱ δύο μέσα στὴν φωτιά. Καὶ ὁ μάγος καὶ ὁ Ἐπίσκοπος»!**

Ἡ λύση αὐτὴ ἦταν δίκαιη. Δὲν ἦταν καταδίκη τοῦ ἑνός. Ἦταν τρόπος κρίσεως καὶ τῶν δύο. **Κριτὴς ἀδυσώπητος ἡ φωτιά.** Καὶ οἱ δύο θρησκευτικοὶ παράγοντες στὸ ἔλεος καὶ τὴν κρίση τῆς φωτιᾶς.

Ἦταν μιὰ δημοκρατικὴ λύση μὲ διαιτητὴ τὸν λαό. Δίκαιη κρίση μπροστὰ στὰ μάτια τοῦ λαοῦ. **Μ**προστὰ καὶ στὶς δύο παρατάξεις: τῶν Χριστιανῶν καὶ τῶν Μάγων. **Μ**ιὰ μονομαχία Ἀρχηγῶν.

Ἡ λύση αὐτὴ ἦταν ἐπίσης **Εὐαγγελικὴ.** Πρῶτος ὁ Χριστὸς τὴν ἐφήρμοσε. **Κ**ατέβηκε στὸν Ἄδη (στὴν Κόλαση) μαζὶ μὲ τὸν διάβολο. **Κ**αὶ ὁ μὲν διάβολος κήκε στὶς φλόγες τῆς αἰώνιας φωτιᾶς, ὁ δὲ Χριστὸς βγήκε σῶος καὶ ἀβλαβὴς καὶ νικητὴς τῆς φθορᾶς καὶ τοῦ θανάτου.

Ἡ λύση αὐτὴ ἦταν ἀκόμη **χριστιανικὴ.** Προκειμένου νὰ κρίνει κανεὶς τὸν ἄλλον, πρέπει νὰ κρίνει ταυτόχρονα καὶ τὸν ἑαυτό του. **Ὁ** ἄνθρωπος δὲν εἶναι κριτὴς κανενός, ἀλλὰ κρινόμενος. **«Τίς εἶ ὁ κρίνων ἀλλότριον ἰκέτην;»** (Ρωμ. ιδ' 4). **Οἱ** κατάδικοι τὸ μόνο πού μποροῦν νὰ κάνουν γιὰ τὸν ἑαυτό τους εἶναι νὰ ζητήσουν ἴση καὶ δίκαιη κρίση. **Ὅ**ταν κρίνουμε κάποιον, ἡ κρίση πρέπει νὰ ἀρχίζει ἀπὸ τὸν ἑαυτό μας. **Ἡ** κρίση τοῦ ἄλλου καὶ τοῦ ἑαυτοῦ μας πρέπει νὰ εἶναι ἀμοιβαία. **Ὁ** κρινόμενος πρέπει νὰ κρίνεται ταυτόχρονα μὲ τὸν κριτὴ του. **Ἡ** κρίση τοῦ ἄλλου πρέπει νὰ μοιάζει μὲ κοινὸ ἄθλημα. **Ν**ὰ δίδεται δηλαδὴ ἡ δυνατότητα καὶ στοὺς δύο νὰ ἀποδείξουν τὴν ἀξία τους. ◻

(*) Περιοδ. «Σύνδεσμος», ἀριθμ. τεύχους 546/Φεβρουάριος 2020, σελ. 38. Τοῦ Μητροπολίτου Ἀχελώου Εὐθυμίου Στύλιου (†). • Ἐπιμέλ. ἡμετ.